

и въ тойзи санъ билъ заедно съ него на първиятъ вселенский съборъ, и тукъ се вече прославилъ съ обширността на богословско знание и силно краснорѣчие: никой толкова силно и искусно не поразявалъ арианитѣ въ спороветѣ, колкото младий александрийский Архидиаконъ. На другата година послѣ събора той билъ въведенъ въ санъ архиепископъ на александрийската църква. Въ борбата съ арианството той видѣлъ своето призвание и главната цѣль на всичкии свой многострадаленъ животъ. Въ продължение на 46 години на святителството си, той за непреклонна твърдостъ въ борбата съ арианитѣ, петъ пѣти търпелъ изгнание, най-черни клѣвети (въ чародѣство, убийство и др. подобни) и най-зли преслѣдвания отъ страна на враговетѣ. Въ тая тѣжка борба, между другитѣ поддържавали го иноцитѣ на египетскитѣ пустини, у които въ труднитѣ врѣмена намиралъ гостопримство и прибѣжище. Само най-послѣднитѣ години той можелъ да преживѣе спокойно въ своя катедраленъ градъ, като се ползовалъ съ неволно уважение отъ страна на самитѣ врагове за великий подвигъ на живота му. Тая необорима тѣрдостъ, високий проникателенъ умъ, дълбокото образование, назидателнитѣ съчинения—спечелили на св. Атанасия име Отецъ на църквата, защитникъ на вѣрата и титулъ Великий.

§ 41.

Святий Василий Великий.

Св. Василий Великий (род. 329 год. ум. 379 г.), надаренъ отъ природата съ блестящи дарования, получилъ възпитание първоначално въ своето високо благочестиво семейство (5 членове негови сж въ лика на святиитѣ), подиръ въ школитѣ Кесария и Атина (дружба съ Григория Богослова), на конецъ всрѣдъ трудове и подвиги на най-строгото иночество. Въ санъ святиицеский и архиепископъ на обширната кесарийска (въ Каппадокия) епархия, подобно на Атанасия Великий, той неуморимо се трудилъ и борилъ съ арианитѣ и поддържалъ църквата въ трудното и опасно за нея врѣме въ царствованието на арианина Валента. Отпървомъ Валентъ искалъ да го привлече на своя страна и заповѣдалъ да поговори съ него префектътъ Модестъ. Той отъ начало молилъ св. Василия съ разни обѣщания, нѣ, като видѣлъ непреклонната му твърдостъ, захваналъ да го заплашва, че ще му земе имуществото, ще го заточи, и съ смъртъ. Василий мжественно му отговарялъ: „отъ заточение